

DOAMNE, OCROTEȘTE LIMBA NOASTRĂ!

Andreionthepoetry

Doamne, ocrotește limba noastră,
Îmi înalț spre tine-această rugă,
Tu ne-ai dat-o și ni-i prea măiastră -
N-o lăsa la vale să se scurgă!

N-o lăsa să-și piardă-nsemnătatea
Și să nu-i mai fie cunoscute
Sensurile, toată plinătatea,
S-o vorbească unii cu limbi mute!

Fă-o, Doamne,-n școală cunoscută
Printre cei ce vor s-o mai învețe,
Căci și-acolo parcă e pierdută,
Plânge prin manuale cu tristețe...

N-o lăsa s-o strice orișicine,
Sigur fiind pe el că bine-o știe -
Sunt străini ce o vorbesc mai bine
Decât mulți născuți pe-această glie!

Las-o, Doamne,-n toată România:
În Ardeal, Muntenia și Moldova,
Să ne-aducă-n inimi armonia
Ce i-o dă în orice clipă slova!

Cât ne e de românesc pământul,
Cât ni-i zarea lungă și albastră,
Limba noastră își mai cântă cântul...
Ocrotește, Doamne, limba noastră!